

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

پیشگام
۰۳ می ۲۰۲۴

اول می، روز همبستگی کارگران را گرامی می داریم!

کارگران با اتحاد و مبارزه شان در اول می، به سرمایه داران مستبد نشان دادند که آنها دارای ظرفیت و قدرت بزرگ و نیروی شکست ناپذیر جامعه سرمایه داری هستند.

روز اول می، روز دفاع از حقوق و خواست های بحق کارگران در برابر سرمایه و در کل دولت های استثمارگر و طبقات بهره کش است. روز اول می، روز گرامیداشت و تجدید پیمان با خون کارگران جانباخته و سایر زحمتکشان فرودست است؛ اول می یعنی روز تعهد مجدد برای مبارزه، پیگیری و قاطعیت بیشتر طبقه کارگر علیه پارازیت های سرمایه و عمال چپاولگر امپریالیزم.

در روز اول می، کارگران در حمایت با سایر طبقات فرودست اعتراضات سراسری علیه چپاول، بردگی، جنگ افروزی، ترور، اختناق، سرکوب، بمباردمان، آوارگی، فقر، فلاکت، بهره کشی، بیکاری و همه فجایع و مصیبت هایی که ارمان جامعه سرمایه داری و استثمارگرانه است، به راه می اندازند.

در چنین روز با شکوهی، کارگران و زحمتکشان کشور ما در بند و اسارت بنیادگرایی و تحجر مذهبی قرون وسطایی و حاکمیت عمال استعماری سرمایه داری امپریالیستی چنان خرد و خمیر می شوند، که حتی از ابتدائی ترین حقوق کارگری شان نیز محروم هستند. کارگران کشور ما ضمن این که اجازه تشکل پذیری رسمی ندارند، متأسفانه به گونه زیرزمینی نیز از تشکل پذیری لازم برخوردار نیستند.

امارت اسلامی طالبان دشمن کین توز آزادی های پایه ئی و دموکراتیک برای کارگران و سایر زحمتکشان هستند. در این میان زنان کارگر و زحمتکش هیچ نوع آزادی ندارند، حتی آزادی کار کردن و گردش آزاد در بیرون از خانه. زنان کارگر و زحمتکش مثل کارگران و سایر زحمتکشان مرد در فقر و رنج به سر می برند و آزادی کار کردن، آزادی تحصیل و آموزش آنان و دختران شان، آزادی اعتراض بر بهره کشی و ستم دولتی و غیر دولتی و فریاد شان برای حقوق اولیه قدغن و ممنوع اعلام شده است. کارگران و زحمتکشان در کل، و به خصوص کارگران و زحمتکشان زن همه روزه مورد پیگرد، توهین و تحقیر قرار می گیرند و ربودن استخباراتی آنان، اسارت، شلاق و سنگسار و محاکمات صحرائی زنان کشور ما جنایتی است که هر روز شاهد آن هستیم.

زنان کارگر و زحمتکش، که نیمی از پیکر جامعه ما را می سازند، از تمام حقوق انسانی، اجتماعی، سیاسی و فرهنگی محروم شده اند و مورد بدترین برخورد غیر انسانی طالبان قرار گرفته اند. طالبان میراث داران واقعی جهادی ها در

ضدیت با زن و به خصوص زنان کارگر و زحمتکش کشور ما هستند. امروز اگر جهادی ها اکت و ادای حقوق زن درمی آورند، همه برای فریب مردم است؛ ورنه همین جرثومه های کثیف که اسلاف طالبان جنایتکار هستند، مثل طالبان با زنان با هیستری بنیادگرایانه برخورد می کردند.

بیش از چهار دهه جنایت و کشتار در کشور ما اکنون به مردم، یعنی کارگران، دهقانان و سایر زحمتکشان مثل مأموران، اهل کسبه، روشنفکران آزاده و... آشکار ساخته که با خزیدن در آغوش یک جنایتکار بزک شده نمی توان از زجر و ستم جنایتکار دیگر رهائی یافت. مردم ما بخوبی می دانند که نه امپریالیست های اشغالگر ناجی زحمتکشان شده می توانند و نه هم عمال زرخرید بنیادگرای شان، چه «دموکرات» باشند، چه بنیادگرا و چه هم تکنوکرات.

کلید رهائی مردم فقط در آگاهی بیشتر برای انسجام، همبستگی و مبارزه مشترک است. وظیفه روشنفکران متعهد و آگاه اینست که برای پیشبرد این مأموریت بزرگ رهائی بخش گام بردارند، از کوچکترین گام می توان آغاز کرد و آهسته آهسته با استحکام بیشتر بر این راه گام های بیشتر نهاد. هر روشنفکر و روشنگر آگاه، متعهد و مدافع منافع مردم، هر آن چه که در توان دارد می تواند برای تقویت بیشتر مبارزه رهائی بخش مایه بگذارد. امروز هیچ چیز دیگر به اندازه یک قدم برداشتن برای رهائی از ستم و جباریت ارزش ندارد، بیائید همین امروز این قدم را برداریم و هر یک نقش خود را طبق استعداد و توانائی مان ایفا کنیم.